

Nyílt tér

A Szekszárdi Vasárnap 1994. augusztus 7-i számában „Népszavazást kezdeményeznek” címmel közölt írással kapcsolatban kifogásolom, hogy Önök a Szekszárd Pollack u. keleti oldalán lévő családi házak tulajdonosainak és lakóinak a kérdéses útépitéssel kapcsolatos és a Polgármester Úrhoz írásban beadott tiltakozásáról semmit sem írnak.

Mi, a Pollack u. keleti oldalán lévő családi házak tulajdonosai és lakói írásban tiltakoztunk – ezt mindenki alá írta – az ellen, hogy az utat a házaink telkének keleti végén építsék meg. Tiltakozásunkat azzal indokoltuk, hogy a megépített úton naponta több ezer – feltehetően 10 000-nél nagyobb számban – gépjármű haladna el a telkünk végén és bocsátaná ki a kipufogógázt, ami a házak kertjét, udvarát és a lakásunkat árasztaná el és mérgezné meg a levegőt, és mert innét az épületek és a zárt építkezés miatt nem tudna továbbterjedni, megtámadná egészségünket és életünket. Ezek a házak nem úgy épültek, hogy itt egy ilyen nagy forgalmú utat fognak építeni. Ezt viszont nem lehet elmondani a Rákóczi és a Széchenyi utcáról,

mert az épületek védik az ott lakókat a gázoktól, csak éppen az ablakokat nem lehet kinyitni.

Mi tehát a város fejlődése érdekében halálra leszünk ítélve. Ezt nem lehet megtenni és más megoldást kell találni.

Ez adva is van és a megoldás egyszerű. Ugyanis a Mátyás király utcai vasúti átjárót sorompóval az útépités miatt meg kell szüntetni és helyette a vasúti felüljárótól északra kell átjárót építeni. A megoldás az, hogy ezt az átjárót úgy

építsék meg, hogy a terelőutat is ide tudják terelni a Nyár utcáig megépített út folytatásaként.

Az új vasúti átjáróról Önöknek nem beszéltek, pedig a vasútvonalon túl nincs akadálya az útépitésnek és ennél senki élete nem lenne veszélyeztetve.

Kérjük, foglalkozzanak a Pollack utca keleti oldalán lakók beadványával, amivel kapcsolatban még csak válasza sem méltattak bennünket a beadástól eltelt sok hónap alatt. Itt nem lehet erről népszavazással döntenünk, mert itt nemcsak pénzről, hanem emberek életéről is szó van. Erről Jobban Zoltán úr nem beszélt, talán nem is tud róla.

Kérjük, nézzenek utána a beadványunknak és ebben az ügyben az utcában vegyék fel a kapcsolatot Sándor Lászlóval, Nagy Zoltánnal

és Márton Lázárral. Nekik is itt van a házuk.

Szekszárd, 1994. augusztus 8.

Tisztelettel:
Budai József,
Pollack u. 47.

*

Többen jeleztek szándékukat, hogy véleményt kívánnak nyilvánítani az általunk közölt információval kapcsolatban. Természetesen hely adunk minden eltérő véleménynek, álláspontnak, mint ahogy minden bizonnyal sor kerül ezek taglalására a jövő héten esedékes képviselőtestületi ülésen is. A Pollack utcai beadványáról éppúgy tájékoztatjuk majd olvasóinkat, mint a városatyák döntéséről, illetve a témában megszólaló szakértők vagy érintett szekszárdiak álláspontjáról.

(a szerk.)

Pro Urbe-díjasok '94 (I.)

Baka István

1948. július 25-én született Szekszárdon. Gyermekkorát Tolna megyében töltötte, Tamásiban és Szekszárdon.

A Garay János Gimnáziumban érettségizett, és 1972-ben szerzett magyar-országi szakos diplomát a József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán.

Szekszárdon, az egészségügyi szakiskolában tanított két évig, majd

a Kincskereső című lap munkatársa lett.

Önálló kötetek: *Magdolnázpor* (versek) Bp., 1975. *Magvető*; *Tűzbe vetett evangélium* (versek) Bp., 1981. Szépirodalmi Kiadó; *Szekszárdi mise* (elbeszélések, színmű) Szépirodalmi Kiadó; *Döbling* (versek) Bp., 1985. Szépirodalmi Kiadó; *A kisfiú és a vámpírok* (kisregény és színmű) Bp., 1988. Szépirodalmi Kiadó; *Égtájak célkeresztjén* (válogatott és új versek) Bp., 1990. Szépirodalmi Kiadó; *Beavatások* (próza) Bp., 1991. Pannon Kiadó; *Farkasok órája* (versek) Szekszárd, 1992. Tolna Megyei Könyvtár-Szekszárd Város Önkormányzata; *Sztyepan Pehotnij testamentuma* (versek) Pécs, 1994. Jelenkor.

Baka István már első kötetében érett költőként lépett fel. A vers művelése, a babitsi hagyományok, a kitűnő képalakító készség minden versén tükröződik. A szekszárdi indulás, a Tolnaimbőség otthonnak érzett környezete elkíséri az Alföldre is. A „Szekszárdi mise” is a szűkebb haza és annak holtáig vissza-visszatérő vendégét, Liszt Ferencet és környékünk hajdanvolt lakóit mintázza.

Miután – munkája kényszerűségéből – Szegedre költözött Baka István, nem tagadta meg szülőföldjét. Sőt, azóta is Tolna megyeinek vallja magát, mint ez számos riportból, műből kitűnik. Valamennyi kötetének anyaga a szülői házból, Szekszárdon formálódott, hiszen manapság is hazajár dolgozni.

1992-ben megjelent kötetét, *Farkasok órája* címmel Szekszárdon jelen-

tette meg. Ez a könyv nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a költő a József Attila és a Weöres Sándor-díj után Artis jus ösztöndíjban részesüljön. Baka István és Tolna megye kapcsolata folyamatos, az élményanyagot itt szerzi az író, s patriája büszkeségére és örömére itt alkot.

Álljon itt Baka István Képeslap 1965-ből című költeményének egy részlete, melyet Mészöly Miklósnak, megyénk másik híres szülőltjének ajánlott:

„láttam, hogy szunnyad el a kisgyerek,
ha anyja vállán át föléhajol
egy rézveretes, de békés angyalorr:
az állomásra épp bezakolat

a vicinális Tolna-Mözs felől,
s a forgalmista posztján, ott is egy
vasutassapkás angyal tisztelig,
tollairól a zúzmarát lerázva...

...a régi házból verset ír Babits,
Liszt zongorázik Augusznál, s szikárán
ül a sarokban, s hallgatod te is...”

Végül idéznék a Szekszárdon megjelent kötet méltatását, mely híven jellemzi a költő munkáit:

„Baka István kötetek egymásba fonódnak, egymásról adnak számot és várakozást keltenek a következő, még meg sem született vers iránt. A *Farkasok órája* olvasásakor is ezt a tudatos életmű-komponálást kísérhetjük nyomon. A megismételt – így megváltozott szerepű – és az új versek együttese keleti végítéletünk pontos, éppen ezért megrázó leírása: benne van rendszer-változásunk megannyi fájdalma és dicsősége. A költő által alakított, már szinte külön képi nyelven szólal meg ez az élmény, mely hangot felerősíti a hagyományokon alapuló formavilág és a szigorú szerkesztés. A *Farkasok órája* ismét olyan stáció, amely jelzi, hogy Baka István megrendült korunk lényegének kiüditéses megfogalmazója.”

Közreadta: Lemle Zoltán

Kis szabadság, aztán megint a munka

(Folytatás a 3. oldalról.)

– Egy személyes kérdés: aktív orvos, éppen eléggé intenzíven éli, éltek és éltek meg mindnyájan a hétköznapiakat. Hogyan lehet folyamatosan olyan pozícióba kerülni, hogy európai, netán világszínvonalat lehessen produkálni?

– Jogos a kérdés. Amikor a tévéfelvétel elkészült, akkor is faggatóztak ez ügyben, s nehéz a felelet. Mégis azt kell mondani, hogy az embernek valami örült nagy szabadságot ad az, hogy mindez nem kötelező, csak nagyon jó csinálni. S ha úgy érezzük, hogy valamit le kell írni vagy meg kell beszélni, máris együtt vagyunk. Egyébként egy fix próbanapunk van. Azaz... a programok előtt egyre több.

– Milyen volt a csapat – Kelemen Endre, Bérés János, Soponyai József és Hulin István hangulata, miután elkészült a legjobb felvétel?

– Első meghallgatásra mindig azt mondjuk, hogy ezt vagy azt így meg úgy kellett volna csinálni. Aztán a 4., 6., 10. meghallgatásra már bólogatunk. Az a megítélésünk, hogy a számok összességét tekintve kiegyensúlyozott, és az eddigiek közül a legjobb lemezünk a Teniversary.

– Hol lehet kapni?

– A könyvesboltokban, a művelődési házból, a Samsung Márkacentrumban és a Széchenyi üzlet-házban lévő Happy Boxban.

– Amúgy hogyan telik a nyár?

– Jó melegen. Kis szabadság, aztán a munka mellett zenei feladatok is vannak. A jazz oktatásához készítünk standardeket.

– Le tud, le tudnak néha kicsit eresztetni?

– Persze, amikor próbálunk!

Németh Judit
Fotó: - kafi -